

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/157/2018
Identifikačné číslo spisu: 8103899445
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Oľga Trnková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8103899445.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu B. bývajúceho v O., zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Remetom, so sídlom v Prešove, Masarykova 2, proti žalovanej O., bývajúcej v E., o zaplatenie 12 945,63 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15 C 28/2003, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 22. mája 2018 sp. zn. 8 Co 52/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd Prešov z 24. marca 2003 domáhal voči G. bývajúcemu v E., pôvodne označený ako žalovaný 1/, žalovanej pôvodne označená ako žalovaná 2/ a V., bývajúcemu v O. pôvodne označený ako žalovaný 3/ zaplatenia sumy 12 945,63 € (390 000,- Sk) s 15 %-ným ročným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby. Uviedol, že dňa 13.11.2002 uzavrel s predávajúcimi a to žalovaným 1/ a žalovanou 2/ kúpnu zmluvu na motorové vozidlo AUDI A6 2,5 TDI s evidenčným číslom E., pričom kúpnu cenu vyplatil pred odovzdaním vozidla osobám, ktoré žalovaný 1/ splnomocnil na prevzatie kúpnej ceny. Následne zistil, že už 29.10.2002 nebola majiteľkou vozidla žalovaná 2/, ale majiteľ bazáru F. v G., pán W.. Právnu kvalifikáciu ponechal žalobca na úvahe súdu, t. j. či došlo konaním žalovaných k bezdôvodnému obohateniu alebo sú zodpovední za škodu, jemu spôsobenú.

2. Okresný súd Prešov (v poradí prvým) rozsudkom z 21. apríla 2009, č. k. 15 C 28/2003-116 žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 12 945,63 € s 13% ročným úrokom z omeškania od 17.3.2003 do zaplatenia a nahradiť trovy konania 647,28 €. Žalobu voči žalovaným 2/ a 3/ zamietol. Náhradu trov konania žalovaným 2/ a 3/ nepriznal. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd mal za preukázané, že žalovaný 1/ sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keď splnomocnil svedka na prevzatie kúpnej ceny, pričom nebol vlastníkom vozidla ani účastníkom kúpnej zmluvy. Žalovaná predaj motorového vozidla neorganizovala, o všetko sa staral

žalovaný 1/ ako jej manžel a na úkor žalobcu sa preto bezdôvodne neobohatila, rovnako ako žalovaný 3.

3. Krajský súd v Prešove (v poradí prvým) uznesením z 21. februára 2011, sp. zn. 8 Co 68/2010-165 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie, s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby, vo vzťahu k žalovanému 3/, vo výroku o nepriznaní trov konania žalovanému 3/ a výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zjavné, z akých dôvodov aplikoval právnu normu bezdôvodného obohatenia na zistený skutkový stav, keď žalovaný 1/ nebol účastníkom kúpnej zmluvy a vo vzťahu k žalovanej 2/ konštatoval všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie dôkazov.

4. Okresný súd Prešov (v poradí druhým) rozsudkom z 20. marca 2012 č. k. 15 C 28/2003-188 žalovaného 1/ zaviazal na povinnosť zaplatiť žalobcovi 12 945,63 € s 13% ročným úrokom z omeškania od 17.7.2003 do zaplatenia a nahradiť trovy konania 647,28 €. Žalobu voči žalovanej 2/ zamietol a náhradu trov konania jej nepriznal. V prevyšujúcej časti (úroku z omeškania) žalobu zamietol. Mal za to, že žalovaný 1/ svojím konaním spočívajúcim v porušení právnej povinnosti v rozpore so zákonom spôsobil žalobcovi škodu (§ 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka). Žalovaný 1/ bol za spáchanie skutku voči žalobcovi uznaný vinným a právoplatne odsúdený za trestný čin podvodu. U žalovanej 2/, ktorá nebola v čase prevodu vlastníčkou motorového vozidla, konštatoval porušenie právnej povinnosti, ktoré zhodnotil ako nevedomú nedbanlivosť vzhľadom na okolnosti prípadu, keď miera jej zavinenia bola veľmi nízka. Žalovaná 2/ dôverovala svojmu manželovi (žalovanému 1/), ktorý pri prevode vozidla spáchal trestný čin podvodu. Žalovaná 2/ nežiadala od žalobcu plnenie (kúpna cena nebola ani predmetom kúpnej zmluvy) a žalobca nekonal obozretné, inak by poskytol kúpnu cenu až pri plnení.

5. Krajský súd v Prešove (v poradí druhým) uznesením z 26. februára 2014, sp. zn. 8 Co 69/2013-207 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanej 2/ a súvisiacom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou 2/ zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd uviedol, že napriek ustáleným záverom o zodpovednosti za škodu súd prvej inštancie zamietol žalobu voči žalovanej 2/ z dvoch dôvodov a to že u nej zistil veľmi nízku mieru zavinenia na škodu a jej dôveru k bývalému manželovi, avšak neuviedol právnu normu, ktorú na uvedené dôvody aplikoval.

6. Okresný súd Prešov (v poradí tretím) rozsudkom z 22. decembra 2016, č. k. 15 C 28/2003-276 žalobu voči žalovanej zamietol s tým, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Uviedol, že nárok žalobcu u žalovaného 1/ posúdil ako nárok na náhradu škody. U žalovanej však nárok žalobcu posúdil podľa ustanovenia o bezdôvodnom obohatení (§ 457 Občianskeho zákonníka) vzhľadom na to, že ustanovuje povinnosť účastníka neplatnej zmluvy vrátiť všetko, čo dostali. Mal za to, že absolútne neplatným právnym úkonom bola samotná kúpna zmluva, keďže žalovaná nebola v čase prevodu jej vlastníkom a preto bolo neplatné aj splnomocnenie dané ňou žalovanému 1/ na prevod. Nakoľko však kúpna cena zaplatená žalovanej nebola, súd bezdôvodné obohatenie u žalovanej nezistil.

7. Krajský súd v Prešove (v poradí tretím) uznesením z 26. júna 2017 sp. zn. 8 Co 35/2017-287 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu ho na ďalšie konanie. Konštatoval jeho nepreskúmateľnosť, nakoľko sa nevyporiadal s vymedzeným predmetom konania. Uviedol, že právny zástupca žalobcu vo vyjadrení zo 4. decembra 2015 jednoznačne u žalovanej uplatnil nárok na náhradu škody (§ 42 v spojení s § 420 Občianskeho zákonníka). Konštatoval, že ak možno subjektu, ktorý sa zaviazal plniť nemožný predmet pričítať zavinenie, môže to mať za následok vznik záväzku na náhradu škody.

8. Okresný súd Prešov (v poradí štvrtým) rozsudkom z 12. februára 2018, č. k. 15 C 28/2003-303 žalobu voči žalovanej zamietol a priznal jej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Právne vec posúdil podľa § 42, § 415, § 420 ods. 1, § 424 a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súlade s právnym záverom vysloveným odvolacím súdom. Nezistil zavinenie na strane žalovanej a z toho vyvodil, že nie sú u nej splnené predpoklady zodpovednosti za škodu spôsobenú

žalobcovi. Podľa jeho názoru žalovaná nemôže niesť zodpovednosť v rovnakom rozsahu ako jej bývalý manžel, ktorý bol právoplatne uznaný vinným z trestného činu podvodu. Poukázal najmä na to, že žalovaná sa o protiprávnom konaní manžela dozvedela až posledná a to od žalobcu a preto nemohla prispieť k vzniku škody podstatným spôsobom. Aj keď podpísala kúpnu zmluvu a splnomocnenie na predaj vozidla, za protiprávne konanie manžela niesť zodpovednosť nemôže.

9. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 22. mája 2018 sp. zn. 8 Co 52/2018-324 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Mal za to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny právny záver, stotožnil sa s jeho odôvodnením a v plnom rozsahu naň odkázal. K námietke žalobcu uviedol, že v konaní nešlo o kúpu a predaj vozidla, ale o konanie zistené práve u bývalého manžela žalovanej (pôvodne žalovaného 1/), ktorý bol odsúdený za trestný čin podvodu, nakoľko peniaze prostredníctvom W. prevzal a uzavrel kúpnu zmluvu na predmetné motorové vozidlo (splnomocnený na predaj žalovanou) napriek tomu, že toto vozidlo predal.

10. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Uviedol, že odvolací súd ako aj okresný súd nesprávnym procesným postupom porušili jeho práva na spravodlivý súdny proces. Súd nárok žalobcu posudzoval rôzne v priebehu konania, raz ako bezdôvodné obohatenie a neskôr ako nárok zo zodpovednosti za škodu. Namietal nedostatok dôkazov predložených žalovanou. Odvolací súd ako aj súd prvej inštancie podľa jeho názoru rozhodli vo veci nesprávne, pričom sa mali odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo 256/2010, podľa ktorého podstatné pre konštatovanie nevedomej nedbanlivosti je to, že táto osoba je povinná predvídať určité skutočnosti a preto sa od nej vyžaduje určitá miera opatrnosti. Žalovaná preto podľa jeho názoru ľahkovážnym konaním zavinila škodu prinajmenšom vo forme nevedomej nedbanlivosti, keď nevykonala žiadne úkony, aby sa presvedčila, čo podpisuje a čo žalobcovi predáva. Udelením splnomocnenia nielen manželovi, ale aj autobazáru a tým, že sa u autobazáru neinformovala, nevyvinula dostatočnú mieru opatrnosti. Namietal, že škoda mu nebude uhradená, lebo žalovaný 1/ je na rozdiel od žalovanej celkom nemajetnou osobou.

11. Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

13. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 C.s.p.

14. V zmysle § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. V zmysle § 421 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

16. Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade

uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

17. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

18. V civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

19. Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) oprávnená osoba, procesne zastúpená (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovoláním žalobca napáda rozsudok odvolacieho súdu, ktorým potvrdil ako vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie, teda ide o rozhodnutie vo veci samej.

20. Toto dovolanie žalobcu posúdil dovolací súd podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie podané z dvoch dovolacích dôvodov, nie je prípustné a je potrebné ho odmietnuť.

21. Prvým dovolacím dôvodom, kde dovolací súd posudzoval prípustnosť dovolania, bol dovolateľom vyvodzovaný z § 420 písm. f/ C.s.p.

22. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

23. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednanie veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj judikát R 129/1999 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

24. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednanie veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013).

25. Pojem „procesný postup“ súdu je potrebné vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

26. V súvislosti s námietkou žalobcu, že súdy rôzne posudzovali v priebehu konania nárok žalobcu dovolací súd uvádza, že podľa obsahu spisu súd prvej inštancie síce z počiatku posudzoval nárok žalobcu ako bezdôvodné obohatenie, po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie však správne posudzoval nárok žalovanej ako náhradu škody, nakoľko bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v súlade s § 391 ods. 2 C.s.p. Vádu konania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. odvolací súd preto nezistil.

27. Pokiaľ dovolateľ tvrdil, že súdy nedostatočne zistili skutkový stav veci a došlo k nesprávnemu vyhodnoteniu dôkazov, najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) dospel k záveru, že uvedené nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení strán sporu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. nedostatočné zistenie skutkového stavu, alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

28. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 420 písm. f/ C.s.p. prípustné, najvyššiemu súdu neostávalo iné ako ho podľa § 477 písm. c/ C.s.p. odmietnuť.

29. Dovolateľ podal dovolanie aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci dovolacím súdom. Nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C.s.p. je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu z hľadiska § 432 ods. 2 C.s.p.

30. Prípustný dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 421 ods. 1 C.s.p.) nie je možné interpretovať a uplatňovať rovnako, ako prípustný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci ako dôvod dovolania musí byť vykladané a uplatňované reštriktívnejšie v porovnaní s nesprávnym právnym posúdením veci pri odvolaní. Inak povedané, nie každé nesprávne právne posúdenie veci spôsobilé odôvodniť odvolanie predstavuje relevantný dôvod dovolania. Uvedený záver odôvodňuje právoplatnosť rozhodnutia ako podstatný diferenčný znak rozhodnutia, proti ktorému sa podáva odvolanie, a rozhodnutia napádaného dovolaním ako mimoriadnym opravným prostriedkom. Tento znak je priamo prepojený na kvalitu právnej istoty ako imanentnej súčasť práva na spravodlivé súdne konanie, a tým i základného práva na súdnu ochranu (m.m. III. ÚS 4/2018).

31. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p.).

32. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 C.s.p., musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnú otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 C.s.p. musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

33. Z dovolania podaného žalobcom súd ani výkladom nezistil, akú právnu otázku mal odvolací súd vyriešiť nesprávne. Právne úvahy žalobcu smerujú k tomu, či súd správne posúdil mieru opatrnosti u žalovanej pri predaji motorového vozidla tak, aby žalobcovi nebola spôsobená škoda podvodným konaním jej bývalého manžela, a či správne konštatoval u nej nevedomú nedbanlivosť. Z dovolania vyplýva, že žalobca „len“ nesúhlasí s právnym názorom odvolacieho súdu, právnu otázku však v zmysle vyššie uvedeného nevymedzil spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C.s.p.

34. Vzhľadom na to dovolanie žalobcu podľa § 477 písm. f/ C.s.p. odmietol.

35. O trovách dovolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

36. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.